

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/61/2020
Identifikačné číslo spisu:	1409208384
Dátum vydania rozhodnutia:	26.08.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:1409208384.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, IČO: 00 151 866, proti žalovanému H. L.T. J., bývajúcemu v O., T.. L. E. XX, zastúpenému JUDr. Erikom Šablatúrom, advokátom v Bratislave, Holíčska 13, o vypratanie bytu, vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 24 C 296/2009, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 31. januára 2019 sp. zn. 10 Co 110/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 23. novembra 2017 č. k. 24 C 296/2009-225 uložil žalovanému povinnosť vypratať a protokolárne odovzdať žalobcovi služobný byt č. 6, nachádzajúci sa na 4. p., vchod L. E. Č.. XX, v O., zapísaný na LV č. XXXX, okres O. H., obec: O. - m. č. S. B., katastrálne územie S. B., súp. č. XXXX, orientačné číslo XX, ktorý je vo vlastníctve Slovenskej republiky a v správe Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, bez nároku na bytovú náhradu, a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, a zároveň priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení svojho rozhodnutia s poukazom na § 126 ods. 1, 2, § 676 ods. 1, 2, § 703, § 709, § 710 ods. 2 a § 712a ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 29 ods. 2, § 29 ods. 3 písm. a/ zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z.z.“), § 1 ods. 1, 3 a 4 zákona č. 189/1992 Zb. o úprave niektorých pomerov súvisiacich s nájmom bytov a bytovými náhradami v znení neskorších predpisov mal z vykonaného dokazovania, najmä z rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I z 1. októbra 2012 č. k. 3 C 23/2010-77 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 28. októbra 2014 sp. zn. 8 Co 552/2013, jednoznačne za preukázané, že žalovaný užíva predmetný štvorizbový byt sám a bez právneho dôvodu, nakoľko išlo o nájom služobného bytu viažuci sa na existenciu služobného pomeru nájomcu, ktorý vykonáva prácu, na ktorú je nájom bytu viazaný, pričom služobný pomer žalovaného u žalobcu zanikol na základe jeho vlastnej žiadosti 30. júna 2006, a keďže išlo o nájom na dobu určitú,

podľa zákona mu nepatrilo ani právo na bytovú náhradu (§ 712a ods. 9 Občianskeho zákonníka) s tým, že ak zanikne nájom bytu (§ 710 ods. 2 Občianskeho zákonníka) platí, že neprichádza do úvahy ani aplikácia § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ako súd prvej inštancie uzavrel, žalovaný nemá nárok užívať služobný byt žalobcu s tým, že od uvedeného obdobia ubehlo viac ako 11 rokov, odkedy si žalovaný mohol zabezpečiť náhradné bývanie, avšak žalovaný preukázateľne doposiaľ zneužíva možnosti, ktorú služobné byty ponúkajú, a síce relatívne nízke nájomné. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného rozsudkom z 31. januára 2019 sp. zn. 10 Co 110/2018 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil a rozhodol tiež o trovách odvolacieho konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa v celom rozsahu stotožnil so správnym právnym záverom súdu prvej inštancie uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, spĺňajúcim všetky požiadavky § 220 ods. 2 C.s.p., v ktorom sa správne a presvedčivo argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením veci. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 2 C.s.p.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie s tým, že odvolací súd nesprávne právne vec posúdil a tak aj nesprávne rozhodol a preto má jeho rozhodnutie vadu, dôsledkom čoho je nesprávne rozhodnutie v neprospech žalovaného. Podľa názoru dovolateľa, nájomná zmluva bola uzavretá v čase, keď prenajatý byt nemal charakter služobného bytu a rozhodnutie odvolacieho súdu tak privádza žalovaného do zlej existenčnej situácie, ktorú nedokáže riešiť. Z týchto dôvodov navrhol napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spolu s rozsudkom súdu prvej inštancie zrušiť.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu navrhol dovolanie žalovaného odmietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Právo na prístup k dovolaciemu súdu nie je absolútne. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok a tejto jeho mimoriadnej povahe zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti, prísne regulovanej Civilným sporovým poriadkom. Z ustanovenia § 419 C.s.p. vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, len ak to zákon pripúšťa, pričom prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním.

7. Podľa § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 421 ods. 1 C.s.p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

10. Dovolanie prípustné podľa § 421 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

11. V prejednávanej veci žalovaný nešpecifikoval, z čoho vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania - t. j. či z dôvodu uvedeného v ustanovení § 420 C.s.p. alebo § 421 ods. 1 C.s.p., ale len vo všeobecnosti odkázal na ustanovenie § 419 C.s.p. V zmysle § 428 C.s.p. je dovolateľ povinný o. i. uviesť, z akých dôvodov dovolaním napadnuté rozhodnutie považuje za nesprávne, a tento dovolací dôvod (resp. dôvody) vymedziť spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 C.s.p. Uvedené je podstatné a smerodajné aj pre samotný dovolací súd, pretože ten je v súlade s dispozičnou zásadou viazaný uplatnenými dovolacími dôvodmi (§ 440 C.s.p.), vrátane ich obsahového i rozsahového vymedzenia, a z iných, než dovolateľom uplatnených dôvodov, napadnuté rozhodnutie preskúmať nemôže. Preto ak dovolanie nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 C.s.p., tak ako sa to stalo aj v prejednávanej veci, tento nedostatok má za následok odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. f/ C.s.p.

12. Pokiaľ žalovaný v dovolaní namieta, že odvolací súd nezohľadnil platnosť nájomnej zmluvy uzavretej v čase, keď predmetný byt nemal charakter služobného bytu, z obsahu jeho podania (čl. 11 ods. 1 a § 124 ods. 1 C.s.p.) možno uzavrieť, že namieta nesprávne právne posúdenie veci, a teda ak súdy žalobe vyhovel, došlo z ich strany k omylu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie veci je prípustným dovolacím dôvodom len, ak sa týka takej právnej (a nie skutkovej) otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a zároveň pri ktorej riešení sa odvolací súd buď odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.), alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ C.s.p.), pričom dovolateľ je povinný tento dovolací dôvod vymedziť tak, že uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva táto nesprávnosť (§ 432 ods. 2 C.s.p.). V preskúmvanej veci podľa názoru dovolacieho súdu žalovaný zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom (advokátom) nevymedzil uplatnený dovolací dôvod (nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom) spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 421 ods. 1 C.s.p., nenastolil, nevymedzil, neformuloval, nepomenoval právnu otázku, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, ani neuviedol, v čom spočíva nesprávnosť jej riešenia, ale iba predostrel nové skutkové tvrdenia (skutočnosti) a dôkazy spochybňujúce dôvodnosť nároku žalobcu, hoci Civilný sporový poriadok uplatnenie takýchto nových prostriedkov procesnej obrany v dovolacom konaní neprípúšťa (§ 435 C.s.p.). Absenciu takej náležitosti dovolania - ako už bolo dovolacím súdom uvedené - považuje Civilný sporový poriadok za dôvod pre jeho odmietnutie v zmysle § 447 písm. f/ C.s.p.

13. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovaného, ktorého dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 C.s.p. (§ 447 písm. f/ C.s.p.), odmietol.

14. Žalobca bol v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešný (§ 255 ods. 1 C.s.p.), trovy dovolacieho konania mu však najvyšší súd nepriznal, nakoľko mu žiadne preukázateľné nevznikli (viď R 72/2018).

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.